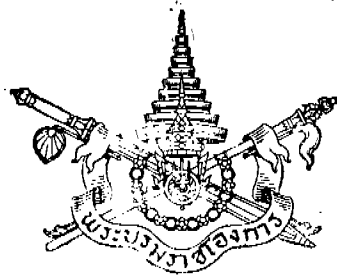

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

ชาติชาย ทัฬหยา
ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒๕ สิงหาคม ๒๕๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรค ๑ มาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๕๖๑ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ แร่ รวมตลอดทั้งน้ำมันแร่และถ่านหิน
เป็นของแผ่นดิน ผู้หนึ่งผู้ใด ตลอดจนผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
นั้นจะทำการตรวจหาแร่ หรือขุดหาแร่มิได้ เว้นแต่จะได้
รับอนุญาตจากรัฐบาลตามความในพระราชบัญญัตินี้”

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ เขตเหมืองแร่ซึ่งจะอนุญาตในประทานบัตรฉบับหนึ่งนั้นจะเกินกำหนดดังต่อไปนี้ไม่ได้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตเป็นพิเศษ คือ

ถ้าที่เป็นทางแร่ ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ ถ้าที่เป็นลานแร่ หรือแร่เหล็ก ไม่เกินสามร้อยไร่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ประธานบัตรทุกฉบับต้องให้รักษนตรวิลงนามเสียก่อนจึงเป็นอันใช้ได้ตามกฎหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕๗

“ มาตรา ๕๕ การที่จะโอนประธานบัตรนั้น ถ้ารัฐมนตรี
ไม่ได้ลงนามยอมให้โอนแล้ว จะโอนไม่ได้

ถ้าผู้ถือประธานบัตรมีความประสงค์จะโอน ประธานบัตร
ให้แก่ผู้อื่น ให้ยื่นเรื่องราวขออนุญาตโอนประธานบัตรต่อ
แผนกโลหกิจประจำท้องที่ ถ้ารัฐมนตรีตกลงจะยอมให้โอน
ได้แล้ว ให้จัดการต่อไป ดังนี้

ข้อ ๑ ผู้ถือประธานบัตรและผู้จะรับโอนต้องยื่นเรื่องราว
ต่อแผนกโลหกิจประจำท้องที่ และให้นำหนังสือสำคัญต่าง ๆ
ในการที่ได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองแร่ นั้นมาด้วย เพื่อจะได้ทำ
หนังสือโอนประธานบัตร หนังสือ โอนประธานบัตรนี้ให้ทำ
เป็นสามฉบับ รักษาไว้ที่กรมโลหกิจฉบับหนึ่ง ที่แผนก
โลหกิจประจำท้องที่ฉบับหนึ่ง ผู้รับโอนถือไว้ฉบับหนึ่ง

ข้อ ๒ ผู้ถือประธานบัตรเดิมต้อง เสียค่าทำเนียมและ
ชำระเงินซึ่งค้างหยุ่กับรัฐบาลในการทำเหมืองแร่ ให้เสียใน
เวลาขึ้นเรื่องราวขอโอนนั้นด้วย ”

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๔๖๓ ประกาศในราช
กิจจานุเบกษา เล่ม ๓๕ หน้า ๓๕๓ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๓